

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 36. Turbæ Jerosolymitanæ. Titus urbem obsidet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

per ipsum, ut electus ejus populus essemus, omni animæ, quæ Sanctum, & Magnificum Nomen ejus invocat, det fidem, timorem, pacem, patientiam, fortitudinem, continentiam, castitatem, temperantiam, ut Nomini sancto ejus placeat per Jesum Christum summum nostrum Pontificem, & Caput. Per quem ipsi sit gloria, & majestas, potentia, & honor nunc, & per omnia sæcula sæculorum. Amen. Celeriter, & cum gaudio Claudium, Ephebum, & Valerium, Vitonum, & Fortunatum, quos ad vos misimus, remittite, ut nobis nuntium optatissimum de vestra pace, & concordia ferant, quam ardentem desideramus. Talis est S. Clementis epistola ad Ecclesiam Corinthiorum Nomine Ecclesiæ Romanæ scripta. Hæc in Ecclesia Corinthi septuaginta annis, postquam scripta fuerat, adhuc publice legebatur.

Sæculum I.
A. C. 69.

Dionys. Co-
rint. ap. Euf.
4. hist. c. 23.

§. XXXVI.

Divisiones Jerosolymæ. Titi
obsidio.

Judæi nec bello civili Romanorum, nec Vespasiani absentia in bonum suum usi sunt, crescentibus in dies divisionibus. Simon Bar-Giora, id est, Gioræ filius, juvenis audacia, & vigore præstans, audita Pontificis Anani morte, Massada erumpens, quo se cum Sicariis receperat,

Jos. V. Bell.
c. 7.

Hist. Eccles. Tom. I.

T

Judææ

Sæculum I.
A. C. 69.

c. 34.

Judææ montes insidet. Ibi brevi tempore copias conducit, libertatem servis, & præmia liberis promittens. His non solum agros, sed etiam urbes depopulari cœpit, tantaque brevi crevit potentia, ut totam Idumæam, & Judæam vastaret, omnibus ejus crudelitatem expavescens. Tandem castra ante portas Jerosolymæ locat. Ita civitas utrinque premebatur, intus a Zelotis Galilæis Duce Joanne, foris autem a Simone, & exercitu ejus in angustias redacta.

Peiores longe erant Galilæi, quod Joannes, quem sequebantur, omnem permetteret licentiam; Divitum domos excutere, viros sternere, faminis illudere; & postquam libidinem expleverant, vestitu, capitis tegumento, fucis, actionibus nefandis morem faminarum imitatione simulabant; totam civitatem unum scortatorium dixisses. Nec ideo isti effeminati minori crudelitate furebant. Idumæi, qui inter Joannis copias erant, simultate exorta, manus cum eo conferunt, multos Zelotarum interficiunt, captumque Palatium, Joannis sedem concremant, ipsum cum suis in Templum compellunt. Tum autem ipsos, & civium reliquos timor subiit, ne Joannes desperatione actus ipsam urbem per noctis tenebras incenderet, hinc communi consilio Simonem in auxilium advocant; cum iste urbem esset ingres-

ingressus fortiter unitis viribus Templum invadunt; at Zelotæ non minori vigore se tuebantur. Tunc in tres factiones Jerosolyma divisa est; Bar-Giora superiorem civitatem, id est, montem Sion, & partem urbis inferioris in potestate habebat, ipse in turri Phasaël sedem fixerat; Zelotæ in duas factiones iverant; nam Eleazar Simonis filius, qui initio imperaverat, Joannem audacia, & fraudibus principatum obtinuisse, indigne ferens eo relicto, cum Zelotarum parte in interiori Templo se obvallavit, non numero quidem, sed propugnaculorum opportunitate superior. Joannes exteriora Templi, Porticus, & alteram inferioris urbis Regionem tenebat, & ut se contra geminum hostem tueretur, necessitas cogebat, exterius contra Simonem, & Jerosolymæ populum, interius contra Eleazarum, ejusque sectatores Zelotas.

In frequentibus Templi assultibus pleraque exteriora combusta, frumenta, & annona reliqua pessumdata, quæ tamen, Romanis deinde prementibus, usui fuissent necessario. Inter inconditas has turbas adhuc sacrificia offerebantur. Eleazar, & satellites ejus sacrificaturos admittebant, prius exploratos; cumque Joannes sæpius Templi interiora telis, & libratibus lapidibus infestaret, Sacrificatores, aut qui hostias attulerant, occidebantur,

T 2

aut

Sæculum I.
A. C. 69.*Jos. VI.*
Bell. c. I.

Sæculum I. aut vulnerabantur, & Templum sanguine,
 A. C. 70. & cadaveribus replebatur. Eleazar cum
 suis de oblatis vivebat, quæ futuris ne-
 cessitatibus fuerant seposita, nec scrupu-
 lo ipsis erat, ea sine præcedente purifica-
 tione comedere; immo sæpe sæpius ad
 ebrietatem commessabantur. Talis erat
 horum Zelotorum zelus.

Jos. V. Bell. Titus Alexandria Cæsaream profe-
 6. II. p. 910. ctus, universum ibi collegit exercitum,
 quatuor legionibus, & vicinorum Regum
 subsidiariis constantem. Inde Jerosoly-
 mam movens, sex stadiis, aut quarta leu-
 cæ parte ab urbe castra metatur. Id fa-
 ctum paulo ante festum Paschæ, quando
 infinita pene populorum multitudo in-
 clusa, brevi omnem annonam consump-
 sit. Tum pestis, & deinde fames se-
 cutæ. Die azymorum, decimo quarto
 mensis Xanticus, seu Aprilis, anno Jesu
 Christi, septuagesimo, Eleazar, qui Tem-
 pli interiora defendebat, portas aperuit,
 ut populus Deum adoraturus intraret;
 Joannes alterius Zelotarum factionis Dux
 hac usus occasione, suos populo permix-
 tos, non purificatos, & arma vestibus oc-
 cultantes immittit; hi ingressi, hostiliter
 in Eleazarum inveci, multis cæsis, inte-
 riora Templi in potestatem redigunt; sic
 omnis Zelotarum factio sub Joanne ste-
 tit, octo super quadringentos virorum
 millia. Factio vero Simonis in urbe, de-
 cem

ibid. c. 16.

ibid. c. 7.

Sæculum I.
A. C. 70.

cem Judæorum millia, & Idumæorum millia quinque explebat. Hæ duæ factiones, inter se quidem divisæ, quando contra Romanos pugnandum uniebantur.

Titus milite urbi admoto, & facta *V. Bell.*
muri ruina, tertia Maji ingreditur, statim-*c. 21.*

que omnis pars Septentrionalis sub imperio fuit, usque ad vallem Cedron, ubi urbs muro triplici erat circumdata. Quinta die, nova clade muro alteri illata, urbem, quæ nova dicebatur, superat, & ad tertium murum, turrinque Antoniam gradum promovet. Longa ibi mora hærendum fuit, eo quod Judæi, sæpius erumpentes, machinas flammis delerent; tunc Titus singulari clementia animos Judæorum delinire conatus est, misitque ad obfessos Josephum historicum, gratiam oblaturum; sed frustra omnia; nihil Titii benignitas apud obstinatos profecit. Fugientes quosdam de populo, Titus quocunque vellent ire permisit; at Joannes, & Simon custodes ad portas constituerunt, ut nemo evaderet, nec facile dispiciendum erat, num obfessis difficilior *V. Bell.*
fuga, vel obsidentibus in urbem aditus *c. 27.*
esset.

§. XXXVII.

Fames horrenda.

Magna in urbe fames premebat; frumentum erat rarissimum; Seditiosi

T 3

in